

podstatu nař. rozhodnutí, v čemž jest mu však ustanovením § 6 odst. 1 zák. o ss bráněno.

Soudu bylo tedy zkoumati, zdali jednotlivé skutkové momenty, na jichž souboru úsudek žal. úřadu o hospodářské prospěšnosti usnesení ob. zast. spočívá, mají dostatečnou oporu ve spisech. Při tom bylo shledáno, že pro předpoklad, že a kdy bude obec nucena vystavěti vodovod a postarati se o elektrisaci, žal. úřad takové opory neměl; tím méně byla vyšetřena přibližná výše nákladů s tím spojených, takže nelze význam a dosah, jaký tato zařízení na hospodářský stav obce bude míti, ani přibližně posouditi.

Zsv. posuzuje hospodářskou účelnost, měl na zřeteli i zájmy obcí sousedních. Lze snad připustiti, že, jde-li o věci, které mají vliv na hospodářství několika obcí, není takovéto hledisko zásadně vyloučeno a že tedy zsv. mohl by hleděti snad i k tomu, že následkem zřízení měšť. školy v B. vzešlo by obci jiné, bude-li v ní měšť. škola také zřízena, břímě nepoměrné. Leč tento úsudek předpokládá by především zjištění, že zřízení takové školy v jiné obci je vůbec pravděpodobné. Chtěl-li tedy žal. úřad o tento moment opíratí svůj úsudek o účelnosti zřízení měšť. školy v B. s hlediska hospodářství obecního, byl by si musil zjednati především informace u příslušných úřadů školských o tom, zdali se zřízením měšť. školy v některé z obcí, o něž se může jednati, vůbec lze počítati a zejména lze-li s ním počítati i v tom případě, kdyby měšť. škola byla zřízena v B.

Pokud žal. úřad poukazuje k tomu, že měšť. škola není nezbytná pro obec, jest okolnost tato pro úsudek jeho irelevantní, neboť jemu přísluší jen posouditi, zdali jest v zájmu obce, zdali náklad s ním spojený obecní hospodářství vzhledem k dosavadnímu zatížení a berní síle obce nadmíru nezatěžuje a zdali je úměrný prospěchu, který obec může ze zamýšleného zařízení očekávati.

To vše žal. úřad popřel na podkladě souboru okolností, jehož složky nebyly náležitě vyšetřeny, a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 5193.

Církevní věci. — Administrativní řízení: * Min. škol. není příslušno rozhodovati jako prvá stolice o nároku provisorů uprázdněného obročí na plat z náboženské matice podle § 18 zák. z 19. září 1898 č. 176 ř. z.

(Nález ze dne 10. prosince 1925 č. 19.148).

Věc: P. Václav B. v Praze a P. Ambrož P. v T. (adv. Dr. Jos. Sklenář z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty (m. taj. Dr. Zdeněk Materka) stran odměny provisorů z náboženské matice.

V ý r o k: N a ř. r o z h o d n u t í s e z r u š u j e p r o n e z á k o n n o s t.

D ů v o d y: Podle přípisu biskupské konsistoře v Českých Budějovicích ze 6. října 1923 byl P. Ambrož P., člen řádu Dominikánů, ustanoven zatímním zastavatelem farního obročí v T. a žádala konsistoř, aby

zsp opatření to vzala na vědomí a povolila P. P. plat měsíčně 270 K a přídavek ročních 300 K. Zsp navrhla u žal. úřadu prominutí studií bohosloveckých a poukaz žádaných požitků. Žal. úřad nař. rozhodnutím ohledně použití P. P. ve veř. duchovní správě vyslovil, že není námitek proti jeho způsobilosti, že však z jeho ustanovení administrátorem fary v T. nemůže býti usuzováno na povinnost náboženského fondu převzítí odměnu administrátorovu, v kteréžto věci dlužno poukázati na poslední odstavec § 1 zákona č. 176 ř. z. z r. 1898.

O stížnosti nss uvážil: — — — — —

Stížnost vytýká, že žal. min., ač jest povoláno k rozhodování teprve ve stolici vyšší, rozhodlo s pominutím zsp-é ihned jako instance prvá. Tato výtka je důvodná.

V daném případě šlo o to, zda st-li přísluší plat provisorický ve smyly § 10 zákona z 19. září 1898 č. 176 ř. z. ve znění zákonů ze 28. března 1918 č. 115 ř. z. a z 9. dubna 1920 č. 246 Sb. Paragraf 10 cit. zákona nepraví sice výslovně, kterým úřadem a kterým pořadem instancí o nárocích toho druhu má býti rozhodováno. Poněvadž však jde o nárok na dotační plat z náboženské matice podle zákona č. 176/1898 a poněvadž zvláštní výhrada ve prospěch v y l u č n é kompetence min. v tomto případě ani v uvedeném zákoně ani v jiné normě učiněna není (srovnej naproti tomu výslovný kompetenční předpis § 13 odst. 3 zák. č. 176/1898), nutno jednak ze všeobecné úpravy instančního postupu ve věcech kultových jednak podle analogie výslovného předpisu § 3 prvního odstavce zákona č. 176/1898 shledati, že min. škol. není příslušno, aby hned v své stolici rozhodovalo o nároku na plat provisorický, nýbrž že může tak učiniti teprve v pořadu instancí jako stolice vyšší.

Rozhodl-li tedy žal. úřad v daném případě hned jako prvá stolice, porušil tím na neprospěch st-lův, který byl tím zkrácen ve svém procesním právu odvolacím, předpisy kompetenční. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž měl nss možnost zabývati se vlastním meritem věcí, totiž otázkou, zda st-l pro svoji vlastnost řeholníka je nebo není nároku na provisorický plat zbaven.

č. 5194.

Školství. — Administrativní řízení (Slovensko):
I. * Školská stolice římsko-katolické lidové školy na Slovensku je legitimována ke stížnosti na nss ve věci požitků učitelských sil této školy.
— II. O úřední kompetenci ve sporech o požitky učitele vůči vydržovateli školy — věta jako při Boh. 4768 adm.

(Nález ze dne 10. prosince 1925 č. 20.745).

V ě c: Školská stolice římsko-katolické lidové školy v H. proti župnímu úřadu v Turč. Sv. Martině (za zúč. učitelku Aurelii P. adv. Dr. Frant. Čeřovský z Prahy) stran požitků učitelky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.